

[Finansministeren.]

kastes nøjere overvejelse. Men det er også klart, at der må være rimelighed i forholdet over for afskrivningerne.

Lad mig dernæst sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, at det har været mit ønske, således som det også er blevet lovet, at det havde været muligt i denne samling at fremsætte et forslag om beskatning af brugsforeninger. Der har været ført mange og lange forhandlinger til begge sider. Disse forhandlinger er det ikke lykkedes at komme igennem med, men jeg håber stadig, jeg kan komme frem til et resultat, og så snart dette foreligger, skal jeg komme med det til det høje ting. Jeg beklager, at det ikke har været muligt at gennemføre det hurtigere, men det har det altså ikke været.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at det forhåbentlig var sidste gang, at vi behandlede skatter i denne samling, og jeg deler ganske dette håb; men det undrer mig, at det ærede medlem hr. Poul Møller kan have dette håb, for skulle det dagsordensforslag, det ærede medlem hr. Poul Møller har været med til at fremsætte, blive vedtaget, så måtte vi da komme til at behandle skatter flere gange endnu i denne samling. Det forekommer mig i det hele taget at være et ejendommeligt tidspunkt at foreslå en sådan dagsorden på. Vi ved jo alle, at samlingen nu går mod enden, og vi ved også, at dette er et område, hvor der hersker stærkt divergerende opfattelser. Der er jo ingenlunde enighed om, at et forslag som det, det ærede medlem hr. Foged nævnte, nemlig at forhøje grænsen for renteforsikringer og andet fra 1 000 kr. opefter, vil føre til en større samlet opsparing i samfundet. Der er måske en stærk formodning om, at det fører til en større privat opsparing, men det forekommer mig, at der er næsten sikkerhed for, at det fører til en mindre samlet opsparing i samfundet, privat og statslig opsparing tilsammen. Det er kort sagt noget, hvorom der hersker stærkt afvigende opfattelser, og skulle noget sådant blive gennemført inden for en uges tid, ja,

så ville der virkelig med rette kunne tales om lovjaskeri. (*Poul Møller*: Først til oktober udløber folketingsåret!). Ja, men i praksis har vi kun et par uger, eller hvad det nu kan være; vi er imod slutningen af samlingen i øjeblikket, og jeg må allerede af den grund, at der ikke kan være tale om at gennemføre noget sådant på den korte tid, afvise det forslag til motiveret dagsorden, der er stillet af de ærede medlemmer hr. Foged og hr. Poul Møller.

Peter Nielsen: Jeg skal opfordre til at stemme imod det af de ærede medlemmer hr. Foged og hr. Poul Møller stillede dagsordensforslag. Det er værd at gøre opmærksom på, at der er indført talrige spareordninger under den forrige regering og under denne, og at vi i udvalget har tilbudt en revision af de gældende spareordninger, men det var oppositionen ikke interesseret i. Så er det jo meget morsomt, at man kommer i den ellefte time — selv om altså folketingsåret først slutter til oktober — med dette forslag. Man kunne have fremsat forslaget for nogle måneder siden; man kunne i udvalget have gjort opmærksom på, at man ville have forhandling.

Jeg opfordrer altså til at stemme imod dette dagsordensforslag. Vi kan godt senere i forskellige skatteudvalg tale om vore opsparingsordninger og måske få gennemført en forenkling og revision af dem, men inden for mit parti er der ikke stor lyst til at gå videre ad den vej. Det er godt nok at belønne det, man kalder en sparevilje, men der skal nu engang også være en spareevne, for at man kan spare op, og når det er slået fast, at en familieforsørger godt kan leve for under 250 kr. om ugen, kan man i hvert fald sige, at for hans vedkommende er der måske nok sparevilje, men absolut ingen spareevne.

Foged: Når det ærede medlem hr. Baunsgaard benyttede udtrykket politisk spillægteri og det ærede medlem hr. Peter Nielsen gav udtryk for, at det er en postgang for sent, vi kommer med vort dagsordens-